

РЕШЕНИЕ

№ 2446

гр. София, 13.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1121** по описа за **2021** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ДНСК срещу решение от 09.12.2020 г. по НАХД № 8089/2019 г. на СРС, НО, 18 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 5-ДНСК-39/09.03.2018 г., издадено от директора на дирекция „Оперативна дейност и контрол“ при ДНСК, с което на Е. Е. Х. е наложено административно наказание глоба в размер на 5 000 лв. на основание чл. 232, ал. 2 от ЗУТ, за нарушение на чл. 137, ал. 3 от ЗУТ и чл. 148, ал. 1 от ЗУТ.

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност на постановеното от СРС решение. Моли се оспореното решение да бъде отменено. Алтернативно е направено искане решението да бъде отменено и делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Г., който поддържа касационната жалба и моли същата да бъде уважена.

Ответникът - Е. Е. Х. – в съдебно заседание не се явява и не се представлява. От процесуалния му представител адв. П. е постъпило становище, в което заявява, че оспорва подадената касационна жалба и моли същата да бъде оставена без уважение като неоснователна.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ю.,

който счита касационната жалба за основателна и моли тя да бъде уважена.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

На 10.01.2018г. от контролни органи при ДНСК е извършена проверка на строеж Пешеходен и автомобилен подход в УПИ IV и УПИ V – за озеленяване, към „Многофункционална административна сграда с търговски площи, офиси, хотелска част и подземни гаражи“, находящ се в УПИ I, кв. 308, м. „И. В.“ по плана на [населено място], район „Т.“-СО.

Констатирано е, че имотът е публична общинска собственост, съгласно АОС № 1445/30.07.2009 г. и АОС № 1447/30.07.2009 г. Строежът е собственост на [фирма] и се изпълнява от: възложител – [фирма], строител – [фирма], стоителен надзор – [фирма]. Установено е, че върху терена на УПИ IV и УПИ V, който е публична общинска собственост и е предназначен „за озеленяване“ е изпълнен пешеходен и автомобилен подход от трайна настилка, транспортни съоръжения, подпорни стени за осъществяване на транспортен достъп до строеж „Многофункционална административна сграда с търговски площи, офиси, хотелска част и подземни гаражи“, находящ се в УПИ I, кв. 308 с прилежащата подземна инженерна инфраструктура.

Резултатите от извършената проверка са обективирани в Констативен протокол № СО-2569/10.01.2018 г.

Въз основа на констативния протокол е съставен АУАН № 5/19.02.2018 г. срещу Е. Е. Х., като е прието, че в качеството си на технически ръководител, съгласно Заповед № 38-I/13.06.2007 г. на управителя на [фирма] на строеж „Многофункционална административна сграда с търговски площи, офиси, хотелска част и подземни гаражи“, находящ се в УПИ I, кв. 308, м. „И. В.“ по плана на [населено място], район „Т.“-СО, е допуснал изпълнение на строеж „Пешеходен и автомобилен подход в УПИ IV и УПИ V – „за озеленяване“, кв. 308 по плана на [населено място] към „Многофункционална административна сграда с търговски площи, офиси, хотелска част и подземни гаражи“, находящ се в УПИ I, кв. 308, м. „И. В.“ по плана на [населено място], район „Т.“-СО, без необходимите строителни книжа - в несъответствие с предвижданията на действащия ПУП, без разрешение за строеж – незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗУТ. В АУАН е посочено, че нарушението е извършено в периода м. 05.2017- м. 01.2018 г. и е установено на 10.01.2018 г. при проверка на служители на ДНСК на място. АУАН е връчен лично на наказаното лице. Срещу АУАН е постъпило възражение.

Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление № 5-ДНСК-39/09.03.2018 г.

В производството пред СРС е изслушано заключение на допуснатата до изслушване съдебно –техническа експертиза. От заключението на вещото лице и от приложените към писменото заключение разрешение за строеж и заповед от 04.03.2008 г. се установява, че процесната строителна дейност е извършена в съгласие с графиката в

частта вертикална планировка на инвестиционния проект съобразно вписаната с така посочената заповед забележка за съществено изменение на одобрения инвестиционен проект към съответното разрешение за строеж.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Съгласно чл. 137, ал. 3 от ЗУТ, строежите се изпълняват в съответствие с предвижданията на подробния устройствен план и съгласувани и одобрени инвестиционни проекти при условията и по реда на този закон. Съгласно чл. 148, ал. 1 от ЗУТ, строежи могат да се извършват само ако са разрешени съгласно този закон.

Според чл. 232, ал. 2 от ЗУТ, наказва се с глоба от 1000 до 10 000 лв., ако по друг закон не е предвидено по-тежко наказание, лице - участник в строителството, което извършва, разпорежда или допусне извършването на незаконен строеж. За да бъде приложима санкционната разпоредба на чл. 232, алц. 2 от ЗУТ, следва да бъде доказано по безспорен начин, че е налице незаконен строеж.

В производството пред СРС е приложено Решение № 6513/08.11.2018 г. по адм. дело № 1536/2018 г. по описа на АССГ, II отделение, 24 състав, което към момента на постановяване на настоящото решение е влязло в сила. Със съдебното решение е отменена Заповед № РД-14-1/26.01.2018 г на началникът на ДНСК, с която е разпоредено да бъде премахнат на основание чл. 225, ал. 1, във връзка с чл. 225, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗУТ, във връзка с чл. 222, ал. 1, т. 10 от ЗУТ, незаконен строеж „Пешеходен и автомобилен подход“, реализиран в УПИ IV и УПИ V – „за озеленяване“ в кв. 308, м. „И. В.“ по плана на [населено място], осигуряващ транспортен достъп до строеж „Многофункционална административна сграда с търговски площи, офиси, хотелска част и подземни гаражи“, находящ се в УПИ I, кв. 308, м. „И. В.“ по плана на [населено място], район „Г.“-СО. Одобрените инвестиционни проекти към Разрешение за строеж № 572/27.07.2005 г. на главния архитект на Столична община предвиждат транспортен достъп и изход в териториалния обхват на УПИ IV и УПИ V, кв. 308, м. „И. В.“. Видно от чертеж „Вертикална планировка“, одобрен на 04.02.2008 г., и вписано изменение в Разрешение за строеж № 572/27.07.2005 г. със Заповед № РД-09-50-277/04.03.2008 г. на главния архитект на Столична община, транспортният достъп до подземните гаражи на сградата в УПИ I е показан през УПИ IV и УПИ V. Строежът описан в оспорената заповед съответства на одобреното разрешение за строеж към УПИ I и е изпълнен на място в съответствие с това разрешение за строеж и одобрения инвестиционен проект с допълнение към него от 2008 г. Няма данни издаденото разрешение за строеж да е било предмет на служебна проверка по реда на чл. 156, ал. 1 от ЗУТ или да е било оспорено от заинтересована страна, поради което същото е влязло в сила и представлява стабилен административен акт. С влизането в сила на разрешението за строеж, съответствието му с действащия ПУП се счита за окончателно установено. Според съда, процесният строеж не може да бъде определен като незаконен по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 1 от ЗУТ.

Предвид изложеното, следва изводът, че строежът не е извършен без одобрен проект и без издадено разрешение за строеж, както е посочено в АУАН и НП. Не може да се приеме и че строежът не съответства на действащия ПУП. Следва изводът, че не са нарушени разпоредбите на чл. 137, ал. 3 и чл. 148, ал. 1 от ЗУТ. Не е приложима и нормата на чл. 232, ал. 2 от ЗУТ, тъй като не е налице незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗУТ.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 09.12.2020 г. по НАХД № 8089/2019 г. на СРС, НО, 18 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.